

навчально-виховний простір, щоб молоді люди міркували і намагалися знайти відповідь на поставлені питання.

Таким чином, аналіз проблем викладання українознавчих дисциплін у ЗВО підтвердив провідну роль і місце цих предметів у сучасному навчально-виховному процесі, окреслив коло проблемних питань як змістовного, так і методичного характеру, актуалізував теми майбутньої дослідницької роботи з наряду, пов'язані із впливом українознавства на процес формування національного світогляду сучасної студентської молоді.

Список використаних джерел:

1. Зеленська В. Українознавство в небезпеці // Збірник наукових праць НДУ. Т.І. С. 251–255 // Режим доступу: <http://ndiu.org.ua/images/book/1.pdf>
2. Токар Л. Українознавство у системі наук і навчальних дисциплін // Освіта України. 2003.
3. Савченко О. Перспективи модернізації системи освіти в Україні в умовах Болонського процесу // Українознавство. 2006. №1. С.115–118.

Петрова Озель Лілія Павлівна

*доцент кафедри країнознавства і лінгводидактики ХНПУ
імені Г.С. Сковороди, кандидат філологічних наук, доцент
e-mail: liliantukr@ukr.net*

УКРАЇНОЗНАВСТВО В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ: УЗАГАЛЬНЮВАЛЬНІ ТАБЛИЦІ ТА СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНІ СХЕМИ

В умовах відстоювання державної й національної незалежності, ідеалів свободи й демократичних цінностей, у часи захисту від асиміляторської й колонізаційної політики агресивних режимів на передній план суспільної свідомості виходять поняття етнічної ідентичності та національно-культурної самобутності як сукупності глибинних підвалин духовного й матеріального буття народу. Цілком логічно сучасний етап науково-культурологічних студій зосереджується на усвідомленні державотворчих, етногенетичних, націєтворчих процесів, особливостях світогляду, менталітету, специфіки

культури українства як світової спільноти, що впродовж століть утверджує ідеали свободи.

Саме така мета передбачена в курсі «Українознавство» як комплексній гуманітарній дисципліні для здобувачів середньої й вищої освіти, що осмислюють місце України у світі, специфіку міжкультурної комунікації і взаємодії, політичні та економічні зв'язки з іншими державами світу, внесок українства у світову науку, культуру, політику, дипломатію й систему безпеки.

Особливості дистанційного навчання на різних платформах, а також багатство та різноманітність культурологічної інформації в курсах українознавчого циклу пов'язані з необхідністю обробки значного за обсягом матеріалу, його осмислення, аналізу, систематизації.

У цих умовах доцільним та методично вмотивованим постає запровадження таких різновидів роботи як укладання узагальнювальних таблиць, а також інформаційних та структурно-логічних схем, оскільки вони є досить ефективним способом наочного представлення інформації в структурованому, систематизованому, закодованому за допомогою знаків-сигналів (лексичних, символічних, графічних, візуальних) вигляді.

В основі методу укладання таблиць, побудови структурно-логічних схем лежать принципи науковості, лаконічності, узагальнення й уніфікації, структурованості, що дозволяє значно полегшити засвоєння абстрактних понять; розвиває логічне та критичне мислення, навички проектування та моделювання [1; 2].

Як альтернативний спосіб опрацювання значних за обсягом та інформативно багатоаспектних українознавчих матеріалів вважаємо доцільним запровадження таких завдань як укладання таблиць та структурно-логічних схем із теми «Характеристика історико-етнографічних регіонів України» за орієнтовними параметрами: межі поширення, опис матеріальної культури (промисли й ремесла краю, особливості народного житла, одягу, повсякденного та святкового харчування), ознаки світоглядної системи (фольклор), специфіка календарно-побутової та сімейної обрядовості, сучасний стан (культура,

економіка, персоналії відомих діячів науки й мистецтва); створення таблиці «Державність: неперервність здобуття й утвердження» за такими напрямками: назва етапу, часові межі; характеристика основних історичних подій; таблиця чи структурно-логічна схема класифікації символів української духовної й матеріальної культури, ілюстрована прикладами, де рекомендовано простежити такі групи: антропоморфні, анімалістичні (зооморфні, орнітологічні, ентомологічні), флористичні, космогонічні, астральні, символи стихій, символічні страви, одяг, речі побуту, етнічна символіка, національна, державна, символіка кольорів, релігійні символи (християнські, біблійні) та інші.

Список використаних джерел:

1. Вукіна Н.В., Дементієвська Н.П. Критичне мислення: як цього навчати. Х.: Основа: Тріада. 2007. 112 с.
2. Шеремет М. Критичне мислення: діяльнісний підхід. *Шлях освіти*. 2004. С. 28—31.
3. Кононенко П.П. Українознавство. Підручник для вищих навчальних закладів. К. 2006. 680 с.

**Полікарпов Андрій Олександрович,
Рябовол Олександр Олегович**
*магістранти кафедри МКБМ ХНАДУ,
науковий керівник – Бугаєвська Ю.В., к.п.н., доцент*
e-mail: bugaevskaylia@ukr.net

ВИКОРИСТАННЯ ОСВІТНІХ ПЛАТФОРМ ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЗАСТОСУВАННЯ ЇХ ВИКЛАДАЧАМИ ЗВО

За результатами аналітичних оглядів, сучасними тенденціями використання МООС є [1]:

- співпраця провайдерів з провідними університетами світу;
- поступове зменшення кількості нових учнів, при цьому більший темп зростання кількості курсів призводить до зменшення їхніх користувачів;